

[A. C. D. Petersen.]

1.418 Mill. Kr., havde det i 1926, hvorfra de sidste Tal foreligger, en Prioritetshæftelse paa 2.782 Mill. Kr. Det er altsaa en Stigning paa 1.365 Mill. Kr. Vil man nu se, hvorledes det offentlige har prioriteret Ejendommene og prioriteret saa forsigtigt, at det har skudt en 1ste Prioritet ind foran andre Prioriteter, saaledes at det offentlige i alt Fald er sikret sit Tilgodehavende, vil man se, at medens Skatten paa fast Ejendom i 1909 var 16,4 Mill. Kr., var den i 1926 74,5 Mill. Kr., altsaa en Stigning paa 58 Mill. Kr. svarende til en Prioritetsbyrde paa 1.450 Mill. Kr., altsaa 100 Mill. Kr. mere end den Gældsbyrde, Landbruget har paataget sig ved øgede Prioriteter.

Nu falder denne Øgelse af Prioritetsbyrden ikke udelukkende paa Landbruget, men saa vidt jeg har kunnet finde ud af de statistiske Tal, som ikke er aldeles klare paa det Punkt, falder ca. 80 pCt. eller 1.160 Mill. Kr. som Skatteprioritet paa Landbruget. Medens de Laan, Landbruget selv har paataget sig, dog for mægtige Millionbeløbs Vedkommende er anbragt i en mægtig Udvikling af Produktionsapparatet, hvilket vises bedst af Landbrugets stigende Produktion og Eksport, betyder Stigningen af Ejendomsskatterne i ingen Henseende noget lignende, men betyder derimod en øget Særbeskatning paa Ejendomsbesiddere, specielt Landbruget, idet man maa fastholde, at Ejendomsbesidderne betaler alle andre Skatter, saavel Formue- og Indkomstskat som alle indirekte Skatter, paa lige Fod med andre Skatteydere. Det er i Virkeligheden det Grundfundament, hvorfra man maa gaa ud, naar man vil bedømme, om Skattenedsættelsen er forsvarlig og paakrævet eller ikke.

Ejendomsskatterne er Særbeskatning, der særlig rammer Landbruget, og som de økonomiske Forhold nu stiller sig, med det katastrofale Prisfald paa Landbrugsvarer, som ikke modsvares af et tilsvarende Prisfald paa andre Varer, kan Landbruget ikke bære denne Særbeskatning. Naar Landbruget ikke kan det, betyder det, at nogle af de i Landbruget anbragte Prioriteter skal afskrives. Dette betyder atter, at en stor Mængde Mennesker, som har sparet en lille Kapital op,

som de kunde leve af paa deres gamle Dage, ikke mere har denne Kapital at falde tilbage paa, men maa falde det offentlige til Byrde. Det betyder endvidere, at Kreditforeningsobligationerne mange Steder har vist et foruroligende Fald, begrundet paa, at man frygter, at Ejendomsværdierne skal falde saa stærkt, at ogsaa Førsteprioriteterne, Kreditforeningernes Tilgodehavender, kan være i Fare, at disse Papirer kan falde yderligere — jeg skal ikke gaa saa langt ud som til Hypotekforeningerne, hvor Katastrofen vil blive langt, langt større.

Ogsaa her maa man klargøre sig, at en Mængde Mennesker, som har anbragt deres Kapital i disse Papirer paa et Tidspunkt, hvor de med Rette gik ud fra, at disse Papirer var det værd, de gav for dem, nu paa Grund af, at Samfundet har skudt en 1ste Prioritet ind foran denne Prioritetsbyrde, maa se, at disse Papirer ikke er det værd, som de var, da de købte dem, at en Mængde af disse Mennesker af den Grund vil gaa bag af Dansen i økonomisk Henseende og maaske i mange Tilfælde falde det offentlige til Byrde.

Og lad os heller ikke glemme, at de danske Pengeinstitutter, Banker og Sparekasser, har Anlægspapirer i Form af Kreditforeningsobligationer, som allerede ved nærværende Aarsopgørelse har forvoldt store Vanskeligheder for Likviditeten, fordi Afskrivningerne skulde være saa store. Jeg henviser særlig til det Pengeinstitut, Staten i Øjeblikket er Indehaver af, Landmandsbanken, og beder Dem erindre, hvilke mægtige Millionafskrivninger man maatte foretage paa Obligationsmassen. Hvis dette skal fortsættes, maa man vide, at der staar langt, langt større Værdier paa Spil, end der vil gøre ved en Omlægning af Skatterne fra Ejendomsskatter til indirekte Skatter paa Varer, som ikke er absolut nødvendige.

Saaledes som disse Tal, jeg her har nævnt, beviser, har Samfundet ikke taget i Betænkning at bruge de gode økonomiske Opgangstider til en Forøgelse af Ejendomsbeskatningen her i Landet, og derfor synes jeg, det er fuldstændigt ved Siden af, naar det ærede Medlem Hr. Fisker for et Øjeblik siden sagde, at ved dette Forslag vilde de to Partier kapitalforære en Mængde Menne-